

ת"פ 20368/07/17 - מדינת ישראל נגד רוני זרד - בעצמה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 20368-07-17

ת"פ 33730-12-17

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שירלי ברזילי, שרית כץ וקורל בר המאשימה

נגד

הנאשמת

רוני זרד - בעצמה

ע"י ב"כ עו"ד איתי בר עוז

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה, לפי הודאתה, בעובדות כתב אישום המתוקן בת"פ 20368-07-17 ב- 53 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך שנת 2016 ועד יום 27.2.17 עבדה הנאשמת כמטפלת מטעם ביטוח לאומי, דרך חברת סיעוד נת"ן, בליווי המתלוננת, בהיותה קשישה חולה. במסגרת עבודתה, ליוותה הנאשמת את המתלוננת לטיפולים כימותרפיים, לקניות בסופרמרקט, לקופת החולים ולמקומות נוספים. בתחילת חודש נובמבר 2016, העבירה המתלוננת לידי הנאשמת את כרטיס האשראי שלה לצורך רכישת תרופות עבורה וביצוע קניות, בעת שהמתלוננת עברה טיפולים רפואיים. בתחילת חודש דצמבר 2016, לאחר שאבד כרטיס האשראי, קיבלה המתלוננת מהבנק כרטיס אשראי נוסף שגם אותו העבירה לידי הנאשמת. החל מיום 6.11.16 ועד ליום 23.2.17 ביצעה הנאשמת באמצעות כרטיסי האשראי עסקאות שונות בבתי העסק השונים בסכום כולל של 9,092.46 ₪ ללא הסכמתה וידעת המתלוננת.

יצוין, כי בין ובין נפטרה המתלוננת.

2. לפי הסדר הטיעון, נשלחה הנאשמת לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר, ולפי בקשת בא כוח הנאשמת שירות המבחן בחן את שאלת הרשעת הנאשמת, ללא הסכמה של הצדדים לעניין העונש. עם זאת הוסכם בין הצדדים, כי הנאשמת תשלם לחברת כ.א.ל סכום של 5000 ₪ בנוסף לסכום של 4000 ₪ שכבר שולם.

3. כן הורשעה הנאשמת, לפי הודאתה, בעובדות כתב אישום מתוקן בת"פ 33730-12-17 שצורף, וזאת בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, ובעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמת שלחה למתלונן, גרושה, הודעות טקסט בהן כתבה, בין היתר, "אני אהרוס לכם את החיים כמו שאתם הורסים לי". ההודעות נשלחו בניגוד להחלטת בית המשפט מיום 1.8.17 שלפיה נאסר עליה ליצור כל קשר עם המתלונן.

תסקיר שירות המבחן

4. שירות המבחן, בתסקירו מיום 25.4.18, ציין כי הנאשמת בת 25, גרושה ללא ילדים, עבדה עד לאחרונה ברשת צהרונים, ולאחר מכן ברשת "דיוטי פרי" בשדה התעופה. הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד, שירתה בצה"ל, נעדרת עבר פלילי, ומגלה יציבות תעסוקתית.

הנאשמת הביעה חרטה עמוקה על מעשיה ולהתרשמות שירות המבחן, הנאשמת ערה לנטייתיה להתנהלות מניפולטיבית, כוחנית ונצלנית כלפי אנשים אותם תופסת כחלשים, ומוטרדת מכך. מכאן ביקשה הנאשמת להעמיק בחינת התנהלותה במסגרת טיפול. בה בעת, שירות המבחן העריך כי הנאשמת בעלת קווי אישיות נרקיסיסטיים, ילדותיים ולא בשלים, מגלה קושי בולט ביחסים בינאישיים, מרוכזת בעצמה ובצרכיה ומתקשה לקבל את גבולות האחר. הנאשמת נוטה לייצר יחסים תלותיים, ונוטה להגיב במסגרת יחסים אלו באופן נצלני וכוחני שמתגלה בצורך מוגבר בשליטה. עוד העריך שירות המבחן, כי הנאשמת מגלה מודעות נמוכה ביחס לרקע והמניעים להתנהגותה המתוארת, אולם היא מגלה מוטיבציה כנה לשינוי, וההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבורה ומציב גבול להתנהגותה.

מכאן המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשמת בהליך טיפולי, להטיל עליה צו מבחן למשך שנה וחצי, צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות ופיצוי כספי ליורשי המתלוננת. עוד הוסיף שירות המבחן, כי הנאשמת לא הציגה מסמך המעיד על פגיעה תעסוקתית אם תורשע, ומכאן התקשה לבוא בהמלצה חד משמעית ביחס להרשעתה. שירות המבחן העיר כי אם תורשע הנאשמת, להמלצתו, יש להסתפק בצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות בלבד.

5. בתסקירו המשלים מיום 28.5.18, ציין שירות המבחן כי הנאשמת פוטרה ממקום עבודתה לאחר שלא קיבלה אישור בטחוני לכניסה קבועה לשדה התעופה. כיום הנאשמת עובדת בהוסטל של אנשים עם מוגבלויות. למרות פיטוריה של הנאשמת ממקום עבודתה, שירות המבחן לא שינה המלצתו.

טענות הצדדים לעונש

6. באת כוח התביעה טענה, כי כתוצאה ממעשיה של הנאשמת נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו של

הפרט, בטחונו וביטחון הציבור.

7. לטענת כוח התביעה, יש להרשיע את הנאשמת לאור סוג העבירות, נסיבותיה האישיות של הנאשמת והיעדר המלצה טיפולית של שירות המבחן לעניין הרשעה.
8. לטענתה, לאור מכלול הנסיבות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את עבירות ההונאה בכרטיסי חיוב נע בין מאסר קצר שיכול יבוצע בעבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים. לטענתה, מתחם העונש ההולם את עבירות האיומים והפרת הוראה חוקית נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.
9. כן עתרה באת כוח התביעה לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשמת הודתה במיוחס לה, לקחה אחריות וחסכה בזמן שיפוטי; הנאשמת נעדרת עבר פלילי; הנאשמת השיבה לחברת כ.א.ל. את הכספים שנטלה; מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשמת מתקשה לקבל גבולות האחר, מגלה מודעות נמוכה ביחס לרקע והמניעים להתנהגותה ובעלת נטייה להשליך הבעייתיות על אחרים.
10. לפיכך עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי והתחייבות.
11. בא כוח הנאשמת טען, לעומת זאת, כי יש לסיים ההליך ללא הרשעתה של הנאשמת בדיון.
12. לטענת בא כוח הנאשמת, נסיבות ביצוע העבירות אינן חמורות.
- הנאשמת ביצעה העבירות על רקע יחסי קרבה עם המתלוננת ותחושתה כי קרבה זו מאפשרת לה לערוך קניות בסכומים קטנים. לטענתו, גם לא נגרם נזק למתלוננת אלא לחברת כ.א.ל, והנאשמת החזירה את כל הסכום שנטלה שלא כדין. לטענתו, גם יש לראות בכל העבירות ההונאה בכרטיס אשראי מעשה אחד.
- גם העבירה של איומים היא ברף התחתון ביותר והפרה הוראה חוקית התבטאה אך בשליחת ההודעה שבה נכתבו דברי האיומים.
13. עוד טען בא כוח הנאשמת, כי ככל שתורשע הנאשמת, יש לקבוע מתחם ענישה בגין כל עבירות ההונאה בכרטיס אשראי הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות. כן יש לקבוע מתחם מינימלי בגין העבירות של איומים והפרת הוראה חוקית שהן ברף התחתון ביותר של העבירות.
14. לטענתו, נסיבותיה האישיות של הנאשמת מצדיקות סיום ההליך ללא הרשעה: הנאשמת צעירה ונעדרת עבר פלילי; הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד ושירתה שירות מלא בצה"ל; הנאשמת עבדה בעבר כמטפלת בקשישים ובגיל הרך, והיא מתכננת לעבוד בתחום הטיפול גם בעתיד; הנאשמת פוטרה מעבודה בשדה התעופה בשל ההליך התלוי ועומד.
15. עוד הוסיף בא כוח הנאשמת, כי ככל שמדובר באדם צעיר כך קשה יותר להוכיח נזק קונקרטי, אולם במקרה דנן כבר החל להתגבש נזק, הבא לידי ביטוי בפיטוריה של הנאשמת ממקום עבודתה. בנוסף, בדעת הנאשמת להגיש מועמדות למכרז של עירייה ולעבוד כסייעת בגן ילדים, ואחד התנאים הוא היעדר רישום פלילי. מכאן, כי אם תורשע הנאשמת, היא תפוטרו גם מעבודתה הנוכחית.

16. לטענתו, תסקירי שירות המבחן הם תסקירים חיוביים, ומהם עולה, כי הנאשמת מגלה מוטיבציה כנה לטיפול ולשינוי התנהלותה הבעייתית. הנאשמת שיתפה פעולה עם ההליך הטיפולי, לקחה אחריות מלאה על מעשיה וההליך השיפוטי מרתיע אותה.

17. בדבריה האחרונים מסרה הנאשמת כי היא מתביישת במעשיה ומתחרטת על מעשיה.

דיון והכרעה

האם יש מקום לסיים ההליך ללא הרשעה?

18. כידוע, בעניינו של נאשם בגיר, הרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג. לפי ההלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997) הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר התנאים הבאים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו, גם: ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07); ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קליין (4.9.09); רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.13); ע"פ 8528/12 צפורה נ' מדינת ישראל (3.3.13)); השלישי, על הנאשם להראות כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי ולא די בהעלאת תרחיש תיאורטי שלפיו עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד (רע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל (24.4.14); רע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל (4.3.13); רע"פ 8627/12 הנסב נ' מדינת ישראל (31.12.12)).

19. במקרה הנדון, אין מכלול הנסיבות מצדיק סיום ההליך ללא הרשעה.

20. ראשית, לעניין נסיבות ביצוע העבירות -

הנאשמת עבדה אצל המתלוננת, קשישה הסובלת ממצב רפואי לא קל. הנאשמת ניצלה את יחסי התלות שפיתחה המתלוננת כלפיה, עת מסרה לידיה את כרטיס האשראי שלה לצורך רכישת מזון ותרופות. הנאשמת ביצעה 53 רכישות באמצעות כרטיס האשראי של המתלוננת בסכום כולל של כ-9,000 ₪. אמנם, אין מדובר בסכומים גדולים, אולם מספר הרכישות רב, והעבירות בוצעו משך תקופה בלתי מבוטלת. יתר על כן, גם אם הפגיעה הכלכלית היא ברובה כלפי חברת כ.א.ל, הנאשמת פגעה באמון שהמתלוננת נתנה בה, תוך ניצול יחסי הקרבה שביניהן. המדובר בניצול אמון של אישה, קשישה וחולה, שכל רווחתה תלויה היתה בנאשמת. מכאן, כי העבירות אינן מהרף הנמוך.

אמנם, ביצוע עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, עשויות להסתיים ללא הרשעה, בהינתן נסיבות אישיות חריגות, כפי שטען בא כוח הנאשמת (רע"פ 8215/15 יצחק נ' מדינת ישראל (29.3.17); עפ"ג (מרכז) 14641-11-17 מדינת ישראל נ' בדר (22.4.18); ת"פ (פ"ת) 47754-06-16 מדינת ישראל נ' סואעד (5.6.17); ת"פ (י-ם) 13982-12-13 מדינת ישראל נ' מקון (17.5.17)).

עם זאת, לאור נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן, והפגיעה הקשה במתלוננת בהיותה קשישה, חולה ותלויה בנאשמת, אין אני סבורה כי הפסיקה הנזכרת מתאימה למקרה הנדון. יתר על כן, גם אין כאן נסיבות אישיות חריגות או הליך שיקום ממשי ומשמעותי.

יתר על כן, הנאשמת צירפה תיק נוסף, שבו הודתה בביצוע עבירה של איומים והפרת הוראה חוקית כלפי גרושה. בתיק זה, העבירות הן מהרף הנמוך ביותר, אולם יש לבחון תיק זה יחד עם התיק האחר, שבו כאמור, אין מדובר בביצוע עבירות מהרף הנמוך ביותר.

21. שנית, לעניין נסיבותיה האישיות של הנאשמת -

נסיבותיה האישיות של הנאשמת עומדות לזכותה. הנאשמת צעירה בת 25, הודתה במיוחס לה ואף החזירה את הסכום שנטלה לחברת כ.א.ל. הנאשמת נעדרת עבר פלילי. הנאשמת גם הכירה בקשייה והסכימה להליך טיפולי. אולם, אין המדובר בנסיבות אישיות חריגות או יוצאות דופן.

לא ניתן להתעלם בהקשר זה, מהתרשמות שירות המבחן כי הנאשמת בעלת קווי אישיות נרקסיסטיים, ילדותיים ולא בשלים, מגלה קושי בולט ביחסים בינאישיים, מרוכזת בעצמה ובצרכיה ומתקשה לקבל את גבולות האחר. הנאשמת נוטה לייצר יחסים תלותיים, ונוטה להגיב במסגרת יחסים אלו באופן נצלני וכוחני שמתגלה בצורך מוגבר בשליטה. הערכה זו מלמדת כי קיים סיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד.

נסיבותיה האישיות של הנאשמת ישמשו, אפוא, לקביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.

22. שלישית, לעניין הפגיעה הקונקרטית -

ישנה סבירות ממשית, כי הנאשמת תיפגע כתוצאה מהרשעתה. כאמור, הנאשמת צעירה, בת 25, וטרם גיבשה עתידה המקצועי. הנאשמת פוטרה מעבודה זמנית בשדה התעופה לאחר שלא עברה תחקיר בטחוני. יתר על כן, הנאשמת טענה כי היא מבקשת לגשת למכרזים לתפקידים טיפוליים במסגרת העירייה, הדורשים היעדר רישום פלילי.

עם זאת, ולמרות הפגיעה האפשרית בתעסוקתה של הנאשמת, שירות המבחן לא בא בהמלצה לעניין סיום ההליך ללא הרשעה, ולא בכדי. הנאשמת ביצעה עבירות שיש בהן משום הפרת האמון הבסיסי הנדרש במקצועות טיפוליים שבהם המטופלים מצויים תחת חסדי המטפל. דווקא הפרת אמון כלפי אישה שרווחתה היתה תלויה בנאשמת, והעובדה כי הנאשמת שוקלת המשך דרכה המקצועית במקצועות טיפוליים, מחייבים את הרשעתה של הנאשמת, למען לא תשוב לבצע עבירות דומות.

23. לאור כל האמור, לא מתקיימים התנאים החריגים לסיום ההליך ללא הרשעתה של הנאשמת.

קביעת מתחם העונש

24. כתב האישום בת"פ 20368-07-17 עניינו ב- 53 עבירות של הונאה בכרטיס אשראי. לאור מבחן הקשר ההדוק, מדובר באירוע אחד ויש לקבוע מתחם עונש אחד בגין כתב אישום זה. הנאשמת ביצעה את כל העבירות, הדומות במהותן ובאופיין, כלפי קורבן אחד ובמשך מספר חודשים ברציפות.

25. כתב האישום בת"פ 33730-12-17 עניינו בעבירות של איומים והפרת הוראה חוקית שבוצעו כלפי גרושה של הנאשמת, וגם הוא, מהווה אירוע אחד שיש לקבוע בגינו מתחם עונש עצמאי.

26. בקביעת מתחמי העונש ההולם את העבירות שביצעה הנאשמת, יתחשב בית המשפט בערך החברתי הנפגע

מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

27. בת"פ 20368-07-17 הנאשמת פגעה בערכים החברתיים של הגנה על קניינו ורכושו של אדם, לצד ההגנה על חיי המסחר. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף בינוני. הנאשמת ביצעה 53 רכישות בסכום של כ-9,000 ₪ באמצעות כרטיס האשראי של המתלוננת, בהיותה קשישה חולה, שנתנה אמונה בנאשמת.
28. בת"פ 33730-12-17 הנאשמת פגעה בערכים החברתיים מוגנים של שמירה על שלווה הנפש ותחושת הביטחון של הפרט, וזאת לצד ההגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה כנגדו מלל מאיים. מידת הפגיעה בערכים החברתיים בכתב אישום זה היא נמוכה, לאור מהות הדברים והעובדה כי מדובר בהפרה באמצעות שליחת הודעות בלבד.
29. על מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב ניתן ללמוד מהפסיקה הבאה:
- עפ"ג (מרכז) 18518-07-15 גולם נ' משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה (27.10.15): בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, ב-43 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב. סכום ההונאה הוא 13,631 ₪. בית משפט השלום הטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 3,000 ₪, פיצוי לחברת האשראי בסכום של 13,600 ₪ וצו מבחן למשך שנה. בית המשפט המחוזי הפחית הקנס לסכום של 1,400 ₪.
 - ת"פ (ת"א) 20930-04-16 מדינת ישראל נ' אמון (24.1.17): בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בריבוי עבירות של הונאה בכרטיסי חיוב. סכום ההונאה הוא 20,557 ₪. בית המשפט הטיל על הנאשמת מאסר על תנאי, קנס בסכום של 500 ₪ ופיצוי למתלוננת בסכום של 32,643 ₪.
 - ת"פ (ק"ג) 1014-03-14 מדינת ישראל נ' חן (22.1.17): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה והונאה בכרטיסי חיוב. סכום ההונאה הוא כ-20,554 ₪. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בסכום של 1,000 ₪ ופיצוי למתלוננים בסך 17,000 ₪.
 - ת"פ (ת"א) 42688-09-15 מדינת ישראל נ' דיין (2.2.16): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של גניבה והונאה בכרטיס חיוב. סכום ההונאה הוא 449 ₪ בנוסף לעסקאות נוספות שסורבו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בסכום של 200 ₪ והתחייבות.
 - ת"פ (ק"ג) 48318-04-15 מדינת ישראל נ' פדוסנקו (10.12.15): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב. סכום ההונאה הוא 440 ₪. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בסכום של 200 ₪, פיצוי למתלון בסכום 500 ₪ והתחייבות.
 - ת"פ (ת"א) 36477-10-13 מדינת ישראל נ' מתתיהו (18.10.15): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה. סכום ההונאה כ-16,167 ₪. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בסכום של 750 ₪, התחייבות, פיצוי למתלון בסכום של 11,500 ₪ וצו שירות לתועלת הציבור.
 - ת"פ (ק"ג) 43923-10-14 מדינת ישראל נ' יפרח (8.7.15): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב. סכום ההונאה כ-3150 ₪. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר על

תנאי, קנס בסכום של 500 ₪, התחייבות ופיצוי למתלוננת בסכום 500 ₪.

30. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא ת"פ 20368-07-17, בנסיבות העניין, נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר לתקופה של 6 חודשים, לצד ענישה כלכלית נלווית שיש בה כדי לבטא את הנזקים שנגרמו.

31. ממדיניות הפסיקה עולה, כי מתחם העונש ההולם את ת"פ 33730-12-17 בנסיבות העניין הכוללות פגיעה נמוכה בערכי המוגנים, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים (ראו: עפ"ג (מרכז) 54262-10-15 פלוני נ' מדינת ישראל (29.12.15); ת"פ (נת') 22734-08-15 מדינת ישראל נ' דמקה (22.12.15); ת"פ (ב"ש) 37132-09-15 מדינת ישראל נ' קורולקר (12.10.15); ת"פ (ק"ג) 14355-11-13 מדינת ישראל נ' קידה (27.5.15); ת"פ (ב"ש) 29856-07-14 מדינת ישראל נ' דז'לילוב (3.12.14); ת"פ (ב"ש) 49577-09-14 מדינת ישראל נ' אסולין (22.10.14)).

העונש ההולם בתוך המתחם

32. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות:

הנאשמת הודתה במיוחס לה, לקחה אחריות על מעשיה והביעה חרטה עליהם; הנאשמת נעדרת עבר פלילי ולא נפתחו נגדה תיקים חדשים; הנאשמת השיבה את הכספים שנטלה לחברת כ.א.ל. מתסקירי שירות מבחן עולה כי הנאשמת ערה לנטיותיה להתנהלות מניפולטיבית, כוחנית ונצלנית כלפי אנשים אותם תופסת כחלשים. הנאשמת גילתה מוטיבציה לשינוי במסגרת הליך טיפולי; בה בעת, להתרשמות שירות המבחן, הנאשמת נוטה להגיב באופן נצלני וכוחני במסגרת יחסי תלות, ומגלה מודעות נמוכה ביחס לרקע והמניעים להתנהגותה.

שירות המבחן המליץ לשלב את הנאשמת בהליך טיפולי, להטיל עליה צו מבחן למשך שנה וחצי, צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות, אם תורשע הנאשמת, ופיצוי כספי ליורשי המתלוננת.

33. מכאן, שמכלול הנסיבות נוטות לכיוון המקל בתוך מתחמי העונש ההולם, ויש להטיל על הנאשמת עונש שהוא בתחתית מתחמי העונש ההולם, והוא כולל מאסר על תנאי, לצד ענישה שיקומית וכלכלית, שיש בה כדי לבטא את הנזקים הכלכליים שגרמה הנאשמת. לא מצאתי מקום לפסיקת פיצויים ליורשי המתלוננת, לאור פטירת המתלוננת והעובדה כי הנאשמת כבר השיבה הכספים שנטלה מחברת כ.א.ל.

סוף דבר

34. לפיכך, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום, הנאשמת לא תעבור כל עבירה מהסוג בה הורשעה.

ב. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות. את צו השירות תבצע הנאשמת בהתאם להוראות שירות המבחן.

ג. צו מבחן למשך שנה וחצי.

ד. רשמתי לפניי כי הנאשמת נכונה לבצע את צו השירות לתועלת הציבור וצו המבחן. מובהר בזאת לנאשמת כי כל הפרה של הצווים עלולה להוביל לביטול גזר הדין וגזירת עונשה של הנאשמת מחדש.

ה. הנאשמת תשלם קנס בסכום של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. את הקנס תשלם ב-5 תשלומים, החל מיום 2.10.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.